

אבות פרק ג' חי"ז

"חיים בלעו" אינו הריגה, אלא שהחסיד יכול לחשוב שהזולת צריך להיות בטל איליו "ומובלע" בתוכו. וזהו "שנים שיושבין כו" שעל ידי שאינו מחשיב את עצמו לראש הישיבה ומובדל משאר בני אדם אלא יושב כ"שנים", אזי על ידי הביטול למלכותא דרקיעא "שכינה שרויה ביניהם".

"הוי מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מוראה איש את רעהו חיים בלעו. ר' חנניא בן תרדיון אומר שנים שיושבין ואין ביניהן דברי תורה כו' אבל שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה שכינה שרויה ביניהם כו".

צריך להבין הרי מניעת "חיים בלעו" הוא דין ולא מילי דחסידותא. ועוד, מהו השייכות בין ב' הבבות דמשנתנו?

הביאור: הכוונה "חיים בלעו" אינו הריגה, כי הרי מדובר במילי דחסידותא, אלא שמצד מעלת החסיד יכול לחשוב שהזולת צריך להיות בטל איליו "ומובלע" בתוכו. והעצה לזה הוא "הוי מתפלל בשלומה של מלכות", דמלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיעא (ולכן החסיד יכול לראות את מלכותא דרקיעא במלכותא דארעא), ואם כן הביטול למלכות תפעול בו שלא יתנשא על הזולת.

וזהו המשך המשנה "שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה שכינה שרויה ביניהם", שעל ידי שאינו מחשיב את עצמו לראש הישיבה ומובדל משאר בני אדם אלא יושב כ"שנים", אזי על ידי הביטול למלכותא דרקיעא "שכינה שרויה ביניהם".